

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

S. Augustinus serm: 58. de Tempore: Feria V. Post cineres de Pœnit: serm:
2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

Remittuntur, inquit, tibi peccata; & vade in
 Magnam prorsus miseriam, magna misericordia
 & abstergit, & hoc quidem festinanter, quia sine
 intervallo conjunguntur & lacrimæ peccatricis, &
 misericordia Salvatoris, Remittuntur peccata, & in
 dimittitur: ut & de præterito sit sollicita, & secura
 futuro. Pedes isti sunt misericordia & iudicium;
 unum alterum sine altero osculari, vel temeraria se-
 curitas est, vel desperatio fugienda. *Ibidem: circa*
ultimum.

Vide Mariam iudicii pedem fortiter attendentem,
 non nobilis & lasciva mulier convivantium faciem non
 respicit, sed extenso corpore provolvitur pedibus Ma-
 ricordie, doloris plena, timoris impatiens, compunctio-
 super pavulo vulnerata. Sed & misericordie pedem labiis
 pressioribus osculatur, in cuius spe firmiter inhæret
 gressibus Redemptoris, donec audiat, remittuntur ti-
 peccata tua. Sanè pretiosum unguentum, quo non
 terra terrena domus, sed etiam cælestis aspergitur.
Ibidem in fine.

Quis desperare debeat, tanta peccatrice non so-
 veniam, sed & gloriam consequente? Ipsa hodie
 precetur pro peccatis nostris, & placatum nobis red-
 dationem iudicem nostrum, amicum suum, qui est super
 deservit benedictus Deus in sæcula.

Augustinus serm: 58. de Tempore: Feria
V. Post cineres de Pœnit: serm: 2.

Ereritrix quoque illa, quæ pedes Domini lacrimis
 lavit, & capillis suis extersit, ubi cælestem me-
 dicum

dicum venisse cognovit , ultrò se ingessit in domum
ubi rogata non fuerat ; & quæ prius frontola erat
perditionem , postea frontosior facta est ad salutem
& idèò audire meruit , quòd ei omnia fuerint peccata
dimissa. Nec ipsa se ad hoc reservavit , ut in fine
suæ pœnitentiam ageret , sed dum adhuc peccare
terat , sic Deo inspirante , voluit peccata deserere
illam de adulteriis suis non necessitas subtraheret ,
voluntas.

1.

ERgo Peccatrix Magdalis
Infamis à tot scandalis
In Civitate ferar ?

Charydis Innocentiæ,

Et Scylla continentię

Nondum afflicta querar ?

Sat datum est amoribus ,

Honoribus. favoribus,

Nunc dandum cor doloribus!

J. Luxus , ite Scandala ,

Posthac non ero Magdala.

2.

Vanæ Fortunæ gaudia ,

Tripudia. diludia .

Delitiæ valetè !

Color vester est spurius ,

Posthac lætabor purius ,

Spe nulla me tenete !

Sat datum petulantię ,

Sat vanæ arrogantię ,

Nunc danda mens mœstis

Posthac non ero Magdala

Quam prisca lædant jacula

3.

In aure nullus tinniat

Choraules , nisi finiat

Cum CRUCE non peccata

Sistra, fides, testudines,

Turpis amoris oscines

Ad nauseam tractavi.

Sat datum est blanditiis,

Choræis & lætitiis ,

Blandis plectri nequitiis

Posthac non ero Magdala

Choragiens ad cymbala

4.

Circus, lusus, Comœdia,

Mimus, scena. Tragedia

* Signum musicum crux

... n domi
... cola er
... el salu
... int pec
... n fine
... eccare
... ferere
... heret

... tia,
... s mced
... o Magd
... dant jac

... iat
... iniat
... x pecc
... dines,
... ines
... Clavi
... ditiis,

... s,
... quitiis
... o Magd
... ymbala

... mcedu
... agcedu
... Hæ

Posthac non ero Magdala
Tam vilis inter pocula.

7.

Texta bombycis mollia,
Cygni que cervicalia,
Et dives auro byssus,
Sericea tapetia,
Mundi fallacis retia,
Sunt scelerum abyssus,

Sat datum est lætitiis,
Corpus assuetum vitiis,
Domandum est ciliciis,
Posthac non ero Magdala,
Gemmata inter stragula.

8.

Vultum quem pinxi sibi,
Et cerussatum minio,
Fucōque purpuravi,
Illum pallori vendidi,
Et maciei tradidi,
Mortique destinavi;

Torques, gemmæ, corallia,
Inaures & monilia
Abjecta sunt ut vilia,
Posthac non ero Magdala,
Quam fuci pingat macula.

9.

Stirps, Genus, alta dignitas,
Et Principum affinitas,
Segesque titulorum,
Coronæ,serta, Laureæ,
Calamitatis aureæ,

Hæ

Hæ spinæ sunt dolorum,
Sic victrix transitoriam
Mundi calcabo gloriam,
Et occinam victoriam.
Posthac non ero Magdala,
Manceps Honoris affecla.

10.

Auritalenta millia,
Quæ terræ gignunt ilia,
Et flammis excoquantur,
Sunt splendida mendacia,
Subtus latent fallacia
Venena, quæ teguntur,
Auro venenum bibitur,
Auro libertas venditur,
Auro Deus proscibitur;
Posthac non ero Magdala,
Quam ligent auri vincula.

11.

Palatiorum culmina,
Sua formidant fulmina,
Et trepidant ruinas;
Eremi fiam incola,
Exul mundo rupicola,
Nullas verebor minas!
Hic procul ab invidiis,
Immunis ab infidiis,

Et complicum præstigia
Posthac non ero Magdala,
Mundi fallacis incola

12.

Hic Cypridis mancipium
Cavernis claudar rupium
Et specus habitabo:
Hic lacrimarum fluctibus
Perpetuisque luctibus
Noxas plorans plorabo
Eremi salve sanctitas!
Mundi vale inanitas!
Et vanitatum vanitas!
Posthac non ero Magdala,
Mundi jocantis fabula

13.

Ergo valete, Hi & Hæ
Et socii, & Sociæ,
Non placet sic perire
Nolo his tempestatibus
Et turbulentis flatibus
Æternùm interire;
Deo satis illufimus,
Mundo satis indulfimus
Virtuti nil concessimus
Posthac non ero Magdala,
Sed JESU mei famula

Mulle